

MALDOS INTENCIJOS

Tiberiados bendruomenė
Baltriškės

2011 m.
balandis–
birželis

1. Meldžiamės už netrukus susituoksiančius Šv. Damijono grupės narius Eligijų ir Agnesę. Taip pat už visus trokštančius sukurti šeimą.
2. Už Filipinus, kad Nicko mirtis nešų gausių vaisių. Kad atsirastų žmonių, norinčių tarnauti ir kad gimtų pašaukimų vienuoliniam gyvenimui.
3. Už naujuosius brolius ir seseris novicijus, kad iššaknytume Kristuje. Visuomet turime pradėti nuo Kristaus. Tegul mūsų rankų darbas, malda, misijos ir studijos randa vienybę broliškoje meilėje, gyvenkime kaip Kristus, atėjęs tarnauti. Viešpatie, mokyki mus tapti savo brolių ir seserų laimės tarnais
4. Kad gyventume Velykų malonėje, t.y., kad būtume atidūs džiaugsmui. Tegul Velykos atveria gyvenimo kelią kiekviename, kad Geroji Kristaus prisikėlimo naujiena būtų skelbiama įvairiais būdais. Tai Šventosios Dvasios, Bažnyčios, misijos laikas.

*Gintaras, skulptorius iš Ignalinos, atgabeno valtės formos altorių Velykų šventei.
Darbai bažnyčioje tęsiasi...*

Maldos bendrystė

*„Teskamba visoje žemėje džiaugsmas,
šviesa apšvietė pasaulį, giedokite, žmonės!“ (Velykinis atliepas) Brolis Juozapas ir
vaikutis iš Kongo linki Jums Šviesos ir Džiaugsmo kupino Velykų laiko.*

Brangus(-i) besimeldžiantis(-i) drauge,
ramybės tau!

O mano džiaugsmo, Kristus prisikėlė! Jis iš tiesų prisikėlė!

Tai nėra tik įprastinis sveikinimas, bet degantis mūsų tikėjimo branduolys. Atominės jėgainės sproginimas – tai baimės, ligos, mirties šaltinis, tuo metu Kristaus meilės „sprogimas“ yra gyvybės ir ramybės šaltinis. Prisikėlusiojo Kristaus ramybė tebūna su tavimi! Kristaus nusizeminimo pergalė savo spindesiu sustiprina, gydo.

Prisikėlęs Kristus yra gyvybės ženklas, jis atneša džiaugsmą savo spindėjimu, jis yra Išganytojas, jis tau duoda amžintąjį gyvenimą. Nuo pat prisikėlimo akimirkos pasaulyje liejasi Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios meilė. Žemė ir dangus apsėtas Naujojo įstatymo gaiva: „Mylėkite vieni kitus taip, kaip Kristus!“ Per Kristaus apaštalus ir šventuosius jo širdies meilė plinta po visą žemę.

Br. Morkus ir br. Vidas su jaunaisiais Afrikos Bažnyčios pumpurais

Apsilankymas Konge

Prieš du mėnesius aplankiau mūsų brolius Benoît (tar. Benua), Pascalį, Juozapą, Cyrille (tar. Syrilį) ir Vidą, gyvenančius Afrikoje. Jie nuostabiai sugyvena su vargšais. Kas rytą brolis Benoît duoda darbininkams darbužduotis, brolis Cyrille darbuojasi kur pakliūva – sodina medžius, tvarko santechniką, brolis Paskalis sukasi virtuvėje bei mokosi, brolis Vidas dažniausiai užsiima su vaikais naujajame „Bakitos“ centre (nuostabus pastatas, sumanytas ir pastatytas vadovaujant broliui Juozapui). Neseniai broliai surengė gražią misiją savo kvartale. Kartą man su br. Juozapu beeinant į kaimą, iš aukštų žolių išlindo senyvas vyriškis, nešinas didžiule Biblija. Sustojome su juo šiek tiek šnektelėti. Jis keliavo aplankyti vienos gedinčios šeimos. Buvau laimingas, matydamas šį vargšą besinešantį Dievo žodį, einantį melstis kenčiančioje šeimoje, ją paguosti.

KALENDORIUS

Gegužė

- Penkt. 29–1 d. Šv. Damijono maldos grupių susitikimas Vilniuje
- Penkt. 6–8 d. Pasiruošimo Pasaulinėms Jaunimo Dienoms savaitgalis
- Treč. 11 - 13 d. 20 mokinių iš Panevėžio
- Ket. 12–13 d. Misija į Merkinę
- Šešt. 14- 15 d. Savaitgalis paaugliams
- Treč. 18 - 19 d. Maldos grupės Radviliškyje ir Šiauliuose
- Penkt. 20 d. Gailėstingumo šventė Panevėžyje
- Sek. 22 d. Šeimų diena
- Penkt. 27 d. 5 kl. iš Panevėžio „Vyturio“ mokyklos
- Penkt. 21- 23 d. 50 mokinių iš Radviliškio
- Penkt. 28–30 d. Rekolekcijos

Birželis

- Ant. 31 – 1 d. 20 mokinių iš Panevėžio
- Antr. 31 d. Misija į Klaipėdą
- Penkt. 3 d. Šv. Juozapo globos namų darbuotojų grupė
- Šešt. 4–5 d. Panevėžio Tikybos mokytojų rekolekcijos
- Penkt. 10–12 d. „Bendrakeiviai“
- Ket. 16-23 d. Brolis Morkus Lietuvoje
- Šešt. 18–19 d. Savaitgalis Šv. Damijono grupės nariams
- Šešt. 18 d. Zarasų dekanato jaunimo diena

Liepa

- Tre. 6–10 d. Šeimų stovykla
- Pir. 18 - 24 d. Paauglių stovykla
- Ant. 19 - 24 d. Vaikų stovykla

Rugpjūtis

- Ant. 2 d. Stovykla Šv. Damijono grupės nariams
- Ant. 10 - 15 d. Jaunimo stovykla

atviri. Be užuolankų jie uždavinėjo klausimus apie lytiškumą, kitas religijas. Beveik visi pabaigoje priėmė kryželius, net jei tie kryželiai, vos jiems išžengus pro duris atsidurdavo jų kišenėse. Kitos grupės lankėsi senelių namuose, vienoje ligoninėje bei gimdymo namuose. Vakare visi susirinkome Jaunimo centre maldai bei liudijimams. Po maldos brolis Egidijus rodė nuotraukas iš Kongo. Susitikimas baigėsi sekmdienį evangelizacija kitoje parapijoje ir Mišiomis.

Brolis François

Nuostabu matyti Dievo Žodį garbingai iškeltą, iškilmingai nešamą procesijose centrinėse bažnyčių navose, bet taip pat taip svarbu, kad Žodis sklįstų pačiais neprieinamiausiuose, nežinomiausiais žemės keliais, kad aplankytų, sustiprintų vyrą, moterį, šeimą, tautą. Taip, nešti Dievo žodį, evangelizuoti šiuo Žodžiu yra skubi būtinybė, tai labai žmogiška ir dieviška pagalba. Per šį vyrą buvo priimtas Gyvenimo Žodis. Mes taip pat nusekėme juo pasimelsti prie velionio kartu su šeima. Mirusysis buvo paguldintas ant kilimėlio. Jį supo moterys ir vaikai, vienas jų vaikė muses... Jie paaiškino negalintys jo palaidoti, mat neturi karsto. Br. Juozapas iškart pasisiūlė surasti dailidę ir jam duoti lentų iš mūsų statybų. Karstas greitai buvo padarytas ir šios šeimos bei velionio orumas tarsi gražintas. Taip, reikia skelbti Žodį, bet taip pat jį ir įgyvendinti. Ačiū mūsų broliams iš Kongo.

Bananų derlius: „Kokia gausybė tavų sutvėrimų, Viešpatie“ (Ps 102, 24)

50 aleliuja dienų

Reikia 50 dienų, Velykinio laiko, kad galėtume patirti atsinaujinimą su Kristumi. Tiek malonių mūsų laukia. Jei giliai išgyvenai Kryžiaus kelią penktadienį, išgyvenk ir Šviesos kelią su Prisikėlusiu Kristumi, pažink ir medituok visus Jėzaus apsiareiškimus Marijai Magdalietai, apaštalams, Jono ir Petro bėgimą kapo link. Per Velyknaktį Jėzui tu pasakei: „Taip, tikiu“. Klausimas

šiam atsakymui galėtų būti pateikiamas kitaip, sako palaimintasis Jonas Paulius II: „*Ar nori tapti šventuoju?*“ „*Taip, noriu to su tavo malone, su tavo Šventąja Dvasia.*“ Šventumas tai mūsų krikšto išsipildymas. Šventieji yra Prisikėlusiojo aidai. Kristaus šviesa perkeičia jų skurdą ir auką.

Pas mus, gamtoje, aiškiai matome gyvenimo aidą: baltuoja vyšnaitės, ryškiai raudonos tulpės, išsimėčiusios po visą daržą, primena degančią Kristaus meilę, einančią per žemę. Gyvuliai kaitinasi saulėje, ėriukai kartu šokinėja, tuo metu kiti įsitaiso ant švelnios savo motinų vilnos. Šią žiemą pasėti kviečiai jau išdygo ir žada gražų derlių.

Kristaus meilės didybė mane skatina geriau mylėti, ir aš skubu mylėti su juo. Jūsų malda mums yra didelė dovana, teužsikrėsime visi Dievo šventumu! Švento ir džiaugsmingo Velykų laiko Jums visiems!

Brolis Morkus

NAUJOJI NICKO MISIJA

Nickas, pirmasis mūsų bendruomenės pasaulietis misionierius išžengė į Amžinąjį gyvenimą likus savaitei iki Velykų. Per jį šiandien prie Viešpaties turime užtarėją. Štai laiškas, gautas kelios valandos po jo mirties :

Paskutinę mūsų metinių rekolekcijų Mindoro saloje dieną, balandžio 7-ąją, ketvirtadienį, sakiau mokymą apie tobulą džiaugsmą, pagal šv. Pranciškų: džiaugsmą, kurio negali atimti joks žmogiškas skausmas, mat pastarasis yra išsiskynęs gailestingoje Kristaus meilėje. Kalbėjau, kad jei, pavyzdžiui, bankrutuotų bambuko gaminių dirbtuvė ir visi darbuotojai liktų be darbo, jei biblioteka sudegtų su visais administraciniais NVO popieriais, - visa tai neturėtų atimti džiaugsmo iš mūsų, taip pat ir įsitikinimo, kad esame mylimi Dievo.

Vakare surengėme linksmą šventinę vakarienę. Po jos - paskutinis, gilus rekolekcijų pasidalinimas, kuomet kiekvienas galėjo pasidalinti patirtomis malonėmis. Nickas džiaugėsi galėjęs geriau pažinti šv. Pranciškų ir sakė buvęs paliestas šio šventojo gyvenimo gilumo. Jis buvo lyk kitas Kristus, sakė Nickas, tai gyvenimas, kuriuo verta sekti. Po Naktinės maldos aš jį palaiminau ir palinkėjau gero poilsio, kaip

kurias praleidome Asyžiuje aplankėme: Porciunkulės, San Damiano koplytėles, Šv. Pranciškaus ir Šv. Klaros bazilikas. Kiekvienoje vietoje broliai buvo paruošę įdomius mokymus. Klausydamas jų svarsčiau, kaip galiu pasistengti supanašėti su Jėzumi? Ir nors atsakymas buvo po nosimi, bet tik grįžęs į Baltriškes supratau, jog gyventi nuolankiai, tai gyventi nestatant sau kliūčių į laimę. Šios pamokos mane ir išmokė mažasis brolis Šv. Pranciškus.

Trečioji kelionės dalis buvo Roma. Ir žinoma audiencija pas popiežių. Daug oficialumo ir apsaugos šiek tiek trikdė, bet kai pamatėme Tėvą Benediktą riedantį savo papamobiliu širdį užliejo džiaugsmas ir jaučiau, kad šis žmogus, nors ir kartais tolimas, bet labai brangus. Žinoma Vatikanas stebina grožiu, o Šv. Petro ir Šv. Pauliaus bazilikos neįtikėtinu dydžiu. Romoje mus labai šiltai priėmė Jeruzalės vienuolių bendruomenė, įsikūrusi pačioje miesto širdyje.

Ši piligriminė kelionė buvo man pirma, bet tikiuosi ne paskutinė. Joje aš įsitikinau, jog kiekvienam jaunuoliui ieškančiam laimės bažnyčia gali padėti ją surasti ir reikia tik melstis bei rodyti pavyzdį, kad vis daugiau jaunuolių atsigręžtų į Kristų, o kartu ir į Jo bažnyčią. Galbūt prieš šią piligriminę kelionę ir nebūčiau drįsęs taip pasakyti, bet dabar jaučiu, jog bažnyčia tapo mano antra mama ir mokytoja. Ačiū Tiberiados broliams ☺.

Julius

MISIJA KAUNE

Kovo pradžioje, kartu su broliu Egidijumi savaitę praleidome Kauno mokyklose. Misią paruošė Jaunimo centras bei maldos grupės. Kaune yra iš viso trys Šv. Damijono maldos grupės, gausiausia jų – Prisikėlimo bažnyčioje. Kitos dvi grupės buvo įkurtos pernai, viena – Medicinos universitete, kita – Šilainiuose. Moksleivių priėmimas mums buvo padrašinantis, net jei keliose klasėse vis atsirasdavo trukdančių vaikinių ar kai kurie moksleiviai užsnūsdavo. Kasnakt nakvodavome jaunuolių iš maldos grupių šeimose. Tėvams mūsų pasiūlymas susitikimą baigti malda visuomet kelia didelę nuostabą.

Aplankėme vieną merginą gyvenančią su mama. Ji pradėjo savo tikėjimo kelią būdama 13 metų su protestantais. Jos mama griežtai uždraudė jai ten eiti. Vėliau ji atrado Katalikų Bažnyčią ir šįkart mama nebedrįso drausti. Ši mergina kelias anksti rytą melstis ir skaityti Bibliją.

Savaitgalį kiti broliai prisijungė prie mūsų maldos grupių susitikimui. Renginys prasidėjo šv. Kazimiero šventės Mišiomis. Šeštadienį, kaip įprasta per maldos grupių susitikimus, meldėmės Rytmetinę, po jos – br. Mišelio mokymas apie Gavėnią, pasidalinimas ir Mišios. Po pietų išsiskirstėme į 6 grupes misijoms. Brolis Siluanas su keletu jaunuolių šoko prie katedros, tuo metu kiti dalino arbatą ir kvietė praeivius į vakare vyksiantį susitikimą.

Su kitais šešiais jaunuoliais lankiausi nepilnamečių kolonijoje. Per pusantros valandos susitikome su 7 aštuoniolikos metų vaikiniais. Jie buvo labai

Tad melskime Pjūties šeiminką, kad siųstų daug darbininkų į pjūtį, kad vislabiau taptume Prisikėlusio Jėzaus džiaugsmo ir ramybės skelbiančiais darbininkais. Prisikėlęs Jėzus ateina pas kiekvieną nors jis ir bijo ar yra užsidaręs savyje, nes Jis yra stipresnis už mūsų baimes ar abejones. Jis nugalėjo nuodėmę, nugalėjo mirtį. Aleliuja.

„Tos pirmosios savaitės dienos vakare, durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: „Ramybė jums“ ! (Jn 20,19)

Brolis Siluanas

PILIGRIMINĖ KELIONĖ Į ASYŽIŲ

Noriu papasakoti apie brolių Mišelio ir Siluano, bei pradedančių piligrimų, Ričardo ir mano kelionę į Italiją, kurioje aplankėme La Verną, Asyžių ir Romą, taip pat artimiau susipažinome su Šv. Pranciškumi.

Keliavome autostopu po du: aš su br. Mišeliu, o br. Siluanas su Ričardu. Iškeliavę iš Kauno, po trijų dienų pasiekėme pirmąją kelionės stotelę La Verną. Pavasariškai saulėtas Italijos alpių oras ir gražūs vaizdai skatino nuolat gręžtis į gamtą ir joje ieškoti Dievo, ką nuolat darė mūsų mylimas Šv. Pranciškus.

Kitas ir galbūt svarbiausias kelionės etapas buvo Asyžius. Mieste, kuriame Šventasis išgirdo žodžius „eik ir atstatyk mano bažnyčią“ dabar apstu šventovių, kurios tapo priemone evangelizuoti netikinčius turistus ir puikiai maldos vieta maldininkams, kurių šiame mieste ištis daug. Per šešias dienas,

ir kiekvieną vakarą. Tačiau tą pačią naktį jį ištiko stiprus kraujavimas į smegenis ir jis buvo skubiai nugabentas į vieną Manilos ligoninių. Labai sparčiai grimzdamas į gilią komą po keleto valandų jis užmigo amžinybės miegu.

Nickui iškeliavus, Tiberiada neteko pirmojo savo nario, taip pat pirmojo azijiečio, jis iškeliavo įkurti mūsų bendruomenės danguje. Nickas visuomet save laikė broliuku Jonu Krikštytoju, ruošiančių brolių įsikūrimą Filipinuose. Ar Viešpats mano, kad laikas tam jau atėjo? San Damiano bendruomenė jaučiasi labai trapi po staigios jų pagrindinio vadovo mirties. Ir vis dėlto Viešpats paslaptingu būdu yra su mumis. Šloviniu Viešpatį, kad esu čia. Kad galėjau palydėti Nicką paskutinėmis jo gyvenimo akimirkomis, palaikyti jo gyvybę, įpūsdamas jam oro per deguonies kaukę, ir ypač, kad galėjau laikyti jam Mišias ir suteikti ligonių patepimą.

*Nickas ir brolis Emanuelis su vyskupu Norvila Jaunimo forumo
Kaune metu 2010 m. lapkritį*

Kaip telefonu sakė br. Morkus: „Jei kviečio grūdas nekris į žemę, jis negalės nešti vaisių“. Čia Nicko paaukoto gyvenimo vaisiai matomi labai aiškiai, tačiau San Damiano daigai dar labai jauni. Tikimės, kad Viešpats vėl iš naujo paskatins žmonių dosnumą, taip pat naujų išsipareigojančių žmonių iš San Damiano grupės vyresnėlių tarpo, kad bendruomenė išsilaikyto po šio sukrėtimo.

Nepaisant visko, pasitikiu ateitimi. Pasitikiu, kad Viešpats neleis, kad Nicko gyvenimo darbas sužlugtų ir kad mūsų Sapang kaimelis vėl atsidurtų skurde. Nickas dažnai kartodavo „to empower people“, tai reiškia „padaryti

žmones galingus“, juos sustiprinti. Tai jis ir darė visą savo gyvenimą: keldavo suvargusiuosius. Štai gražus atsitikimas: Mišių prie Nicko metu, atverčiau mišiola kur pakliuvo, prašydamas Viešpaties parinkti tekstą. Pasitaikė Didžiojo Ketvirtadienio Krizmos mišių tekstas iš Izaijo knygos 63 skyriaus, kur Dievo Tarnas apsakė savo misiją, t.p. Evangelijoje pagal šv. Luką, 4 sk.: *tarnas*, „*siųstas vaduoti prislėgtųjų*“. Taip, Nickas daugeliui savo kaimo žmonių buvo lyg Jėzus.

Brolis Emanuelis

MISIJA HONKONGE

Šiais metais brolis Bartas darskart prisijungė prie br. Emanuelio vieno mėnesio misijai Filipinuose. Prieš tai jie keletą dienų praleido Honkonge. Štai keletas naujienų, kurias br. Bartas mums atsiuntė balandžio 5 d.

Atvykome kartu su broliu Emanueliu trečiadienį popiet, kovo 30 dieną. Pirmajai nakčiai mus priėmė viena prancūzų šeima. Jie mums davė gražų tikėjimo liudijimą. Vyras turi savo verslą su kinais, dirba daug, bet nepaisant to randa dar

daug laiko puoselėti gražius santykius su žmona ir penkiais vaikais. Jie meldžiasi šeimoje, dalyvauja parapijos ir mokyklos veikloje.

Pirmas dvi dienas praleidome Prancūzų parapijoje. Kaip ir Lietuvoje turėjome taip pat misiją mokykloje (Prancūzų gimnazijoje, kurioje mokosi 2000 moksleivių). Padėjome įkurti ir naują San Damiano maldos grupę Honkongo centrinėje parapijoje. Labai prašau melstis už juos.

Savaitgalį turėjome misiją Luen Yong parapijoje, kur dirba Iškūnijusio Žodžio kongregacijos tėvai (tie patys, kurie dirba ir Pumpėnuose). Mišiose anglų kalba dalyvauja beveik tik filipinietės, jų Honkonge yra 180 tūkst. Jos visos dirba kaip „Domestic workers“ namų tarnaitės, padeda turtuoliams tvarkyti namus. Uždirbtus pinigus išsiunčia į Filipinus, kad padėtų šeimai.

Mačiau jų tarpe tiek daug nuolankumo, tikėjimo ir pasiaukojimo.

„KRISTUS GYVAS AMŽIAMS, ALELIUJA“!

Sausio mėnesį, savaitę, br.Siluanas, br.Bartas, bei Julius, buvome misijoje – Latvijoje. Aplankėme kelias mokyklas, ligoninę, senelių namus bei skirtingas parapijas. Atrodo kaip visada – įprasta misija... Bet tikrai ne. Pats esu kilęs iš Latvijos ir jau buvau pamiršęs, kad tai ne tokia krikščioniška šalis kaip Lietuva. Skirtumas tikrai jautėsi. Jaunimas mokyklose net nėra girdėjęs apie vienuolius (nebent labai minimaliai, iš istorijos pamokų), nėra girdėję apie malda „Tėve mūsų“. Tačiau buvo labai gražu matyti, kad kiekvienas turi didelį Dievo troškimą savyje: dėmesingumas, stebėjimasis, klausimai. Taigi esame Dievo sukurti ir troškimas pažinti mūsų Kūrėją visada mumyse paskatins ieškoti ir šaukti: „Kurgi yra tiesa?“ Jėzus duoda mums atsakymą: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas!“ (Jn 14,6)

Mūsų misijos savaitės laikas Latvijoje sutapo su visuotinos Bažnyčios maldos savaitė už vienybę. Kaip nuostabu, nes tai ir yra visų mūsų krikščionių pirma misija – ieškoti vienybės. Turėjome progą melstis Baptistų ir Liuteronų bažnyčiose su įvairių konfesijų broliais ir seserimis. Tai taip nuostabu būti kartu Kristaus vardu: melstis, dalintis, džiaugtis, paprasčiausiai būti Kristuje. Jis yra mūsų visų vienybė. Tiek daug žmonių, šeimų šiandien neturi tos vienybės ir tuo pačiu metu matome, kad kiekvienas iš mūsų ir visi mokiniai, kuriuos sutikome mokyklose, gyvena tą didelį troškimą gyventi vienybėje ir ramybėje.

Po tokios patirties sunku trumpai pasidalinti, nes tikrai Afrika yra kitas pasaulis. Norint ją bent kiek suprasti reikia pamiršti visus išankstinius nusistatymus, pamiršti europietiškus vertinimo kriterijus.

Kongas yra labai varginga šalis. Nei mokyklos, nei ligoninės, nei policijos normaliai neveikia. Žiauriai prasti keliai. Visur baisi korupcija. Didžioji dauguma žmonių gyvena praktiškai be nieko nors ir švariai (išskyrus vaikus). Mane nustebino, kad galima nieko neturėti ir džiaugtis gyvenimu. Patys žmonės kelis kartus sakė man: „Mūsų turtas yra vaikai.“ Tai atsispindi kasdienybėje ir vertybės yra kitokios nei Europoje.

Kongas galėtų būti labai turtingas kraštas, nes yra daug išteklių. Žemė derlinga, pakanka lietaus, didžiuliai neeksploatuoti miškai, bet ... matyt žmonėms svarbiau bendravimas, šeima negu pinigai. Ten žmonės labai ramūs. Jie nežino kas yra stresas. Pinigų neturi, bet laiko tai turi, ypač bendravimui. Taip pat turi laiko maldai. Mamos miestelyje yra apie trisdešimt skirtingų konfesijų bažnyčių. Ir bažnyčios būna pilnos. Mišios yra tikra šventė. Pusę mišių žmonės gieda ir šoka. Per tokias mišias neužmigi.

Per tas tris savaites Afrikoje mačiau daug kančios. Tačiau norėjusi pasimokyti iš mūsų brolių afrikiečių paprastumo. Mokėjimo džiaugtis paprastais dalykais. Norėjusi išmokti kaip jie gyventi, diena po dienos, nesirūpinant rytojaus diena. Turėti jų paprastą tikėjimą, džiaugtis tuo ką turime. Ir norėjosi parsivežti daug vaikų į Lietuvą, jų šypsenas, jų džiaugsmą...

Brolis Egidijus

Pirmadienį, balandžio 4 d., išskrendame į Filipinus. Atvykstame, ir iškart į akis krenta tiek daug šypsenos... O taip... Ne pinigai daro žmones laimingus, bet paprastas pasidalinimas Evangelijos šviesoje. Su 10 žmonių grupe, mūsų NVO (Nevyriausybinių organizacijų) darbuotojais, iškart išvykome į Mindoro salą, į baltuosius pliažus (white beach)... koks netikėtas gramtos grožis. Pakrantėje kokoso medžiai, jūra mėlynos spalvos ir šilta. Su akvalangais galima pamatyti daugybę žuvų: visokių spalvų ir dydžių. Su mūsų darbuotojais ne vien tik maudėmės, bet ir turime kiekvieną dieną du mokymus bei Lectio divina. Daug laiko skiriame pasidalinimams. Kaip nuostabu matyti žmones, tarnaujančius vargšams Jėzaus vardu.

Ačiū už jūsų maldas ir padaršinimus.

Br. Bartas

ALANAS: GRĮŽTANT Į KINIJA

Alano kultūrinės programos dalis: pažintis su Ardėnų regiono stipriaisiais arkliais

Labai džiaugiuosi, kad galėjau praleisti šiuos Jono Krikštytojo metus su jumis visais, sekti Kristumi kartu su Tiberiados broliais ir seserimis. Viešpats man davė daug malonių šiais Šabo metais. Vienuolinio gyvenimo, maldos, misijų, rankų darbo, piligriminių kelionių patirtys mane labai praturtino.

Norėčiau su jumis pasidalinti trimis atradimais. Pirma, čia, Tiberiadoje, pažinau Meilės Dievą, Dievą kuris mus, nusidėjėlius, labai myli. Jo meilė didesnė už mūsų nuodėmę. Anksčiau bijodavau Dievo, išivaizdavau Jį lyg pasaulio karalių, sėdintį savo soste danguje ir telaukiantį mane nuteisti. Baimė ir meilė taip skiriasi! Tad jei Dievas yra meilė, duodanti gyvybę, mes taip pat privalome mylėti vieni kitus. Dievo meilė yra tarp mūsų kasdienybėje. Ačiū visiems, padėjusiems man tai pažinti. Antra – malda. Čia meldžiamės įvairiomis maldos formomis: malda tyloje, Lectio Divina, adoracija, Rožinis, Eucharistija ir liturginės valandos, teikiančios ritmą mūsų dienoms. Man labai patinka ryto malda tyloje ir Lectio Divina – Dievo žodžio skaitymas. Malda tyloje tai kontemplatyvi malda, kurios metu nepraveriame burnos bet leidžiame veikti širdžiai, sielai. Tyla reikalinga, kad galėtume pabūti su Viešpačiu širdis į širdį, meilės vienybėje.

Pradedame šią maldą trumpa malda ar giesme šv. Dvasiai, kuri atveria mūsų širdį. Po to skaitome Dievo Žodžio ištrauką, vieną skyrių ar keletą sakinių, po to medituojame tai, kas mus palietė, tai, ką Viešpats nori mums pasakyti per šį Žodį. Baigiant dėkojame Viešpačiui, šloviname Jį. Lectio Divina – tai dvasinė duona, kuri maitina mano sielą lygiai kaip duona maitina mano kūną. Kasdien šitaip „maitindamasis“ keliauju pirmyn savo dvasiniame gyvenime.

Trečias atradimas – šv. Juozapas. Tiesą sakant, tikrasis mano vardas yra Juozapas, o ne Alanas. Anksčiau nepažinojau šv. Juozapo, tad nesivadinau šiuo vardu. Šiomet sužinojau, kad šv. Juozapas – didis šventasis. Jis nuolankus, teisingas, tylus. Evangelijose jis nieko nesako nei klausia, bet visuomet vykdo Viešpaties valią. Jis priima Mariją kaip savo žmoną, gerbia ją, saugo ją ir Jėzų. Tai darbininkų pavyzdys. Šventasis Juozapas yra mano globėjas ir nuo šiol mano vardas bus Juozapas Alanas. Dėkoju už jūsų maldą, lydinčią mane į Kiniją. Grįžęs aš ir toliau melsiuosi už šią bendruomenę ir už jus visus. Ramybė jums! Maldos bendrystėje,

Juozapas Alanas

ĮVILKTUVIŲ ISPŪDŽIAI

„Tada išgirdau Viešpaties balsą: „Ką man siųsti? Kas bus mūsų pasiuntinys?“ O aš atsiliau: „Štai aš, siųsk mane!“ (Iz 6,8)

Taip mes, penki postulantai, atsiliepėme į Viešpaties kvietimą apsivilkti naujomis „plunksnomis“ per šv. Juozapą, kuomet šventėme mūsų įvilktuves šeimų apsuptyje. Koks džiaugsmas priimti šį vestuvių drabužį, pats Kristus mus apvilko

„nauju žmogumi augti šventume“. Liturgijos pradžioje br. Morkus, sekdamas Kristaus pavyzdžiu, plovė ir bučiavo mūsų kojas, vėliau kiekvienas brolis ir sesė atėjo pabučiuoti mūsų kojų priėmimo ženklan. Tuo metu giedojome „Nėra didesnės meilės kaip gyvybę už draugus atiduoti“ (Jn 15,13). Tėvams padedant buvome aprenkti naujomis mėlynomis „plunksnomis“, bei sujuosti šviesutėliais (kurie nuo ilgų metų ištikimybės vis tamsėja) diržais – ištikimybės ir Kristaus švelnumo ženklais. Mes, naujosios sesutės, trumpam palikome visus susirinkusiuosius, nes dar trūko vieno svarbaus elemento... vualio! Priėmėme jį kaip šv. Dvasios ir pasišventimo bei paslėpto gyvenimo su Kristumi simbolį. Ir

štai nauji novicijai: broliai Joakimas, Thibault (liet. Tibo) ir Serafimas bei sesės Eline ir aš, pasirenę sekti „gyvajį Avinėlį, kur tik jis eis!“ (Apr 14,4).

Ačiū tau, Viešpatie, už šią didžią gyvenimo dovaną, kurią mums dovanoji pašaukdamas mus Tavimi sekti šioje mažutėje Tiberiados bendruomenėje! Koks džiaugsmas visiškai dovanoti savo gyvenimą Viešpačiui per bendruomeninį gyvenimą, rankų darbą ir Jo karalystės skelbimą! Melskitės už mus, mieli maldos draugai, kad galiausiai gyventume tik Jam vienam, Jėzui. Gero ir šviesaus kelio Velykų link,

Sesė Austėja

KELIONĖ Į AFRIKĄ

Sausio mėnesį turėjau galimybę skristi į Afriką. Mano mama jau tris metus gyvena Kongo respublikoje. Po tėčio mirties ji susituokė su kongoliečiu. Jie gyvena miestelyje, toli nuo visko ir vykdo kelis projektus su jaunimu ir vaikais. Tuo pačiu pasinaudojau proga ir aplankiau brolius Kikwike. Buvo labai gražus bendrystės laikas, nors ir trumpas (tik 5 dienos).